

**SVEJT
TIBETANSKI
MLAJŠOV V
PORABJI
STR. 3**

**DOBRO
JE BILAU,
LEJPO
JE BILAU...
STR. 6**

Porabje

ČASOPIS SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Monošter, 17. februarja 2011 ☸ Leto XXI, št. 7

Praznovali tudi porabski učenci in dijaki

Vsakoletno slavje ob Slovenskem kulturnem prazniku, ki ga prireja Državna slovenska samouprava predvsem za porabske učence osnovnih in srednjih šol, se je tudi letos pričelo s slavnostnim nagovorom višje svetovalke za porabsko šolstvo *mag. Valerije Perger*. Po uvodnih mislih o pomenu praznika slovenske besede in mestu Franceta Prešerna v zavesti slovenskega naroda je izpostavila, da vrednote, kot so svoboda, domovina, mir, prijateljstvo in bratstvo pridejo poudarjeno do izraza tam, kjer se je potrebno boriti zanje. Tako so napor za ohranjanje maternega jezika oteženi v Italiji, v Avstriji in tudi na Madžarskem, kjer so prevladujoči državni jeziki prisotni vsakodnevno in izrinjajo rabo slovenščine že celo tudi iz družinskega okolja. Slovenski kulturni praznik pa ponuja vsako leto možnost za premislek.

»To je praznik slovenske besede tudi v Porabju, tu, na skrajnem severovzhodnem delu slovenskega etničnega ozemlja, tu, kjer se že stoletja skoraj stikata dominantna nemški in madžarski jezik, a le zaradi poguma in vztrajnosti klenih rodov Porabskih Slovencev, ki so ohranjali slovensko materinščino v preteklosti, ni moglo priti do njunega neposrednega stika. Zato smo lahko hvaležni zavednim porabskim mamam in očetom, babicam in dedkom, ki so svoje otroke in vnuke stoletja učili porabsko

Prireditev za učence in dijake je organizirala Državna slovenska samouprava, program so pripravili učenci iz Števanovec in Šalovec

slovensko materinščino, k temu pa so jih spodbujali predvsem zavedni domači duhovniki, ki so s svojim zgledom in vztrajanjem pri domači govorici leto ohranili do današnjih časov,« - je povedala Valerija Perger.

Slavnostna govornica je v nadaljevanju poudarila, da je zaprtost območja po 2. svetovni vojni znatno prispevala k ohranitvi materinščine. Moramo pa se zavedati, da so danes časi drugačni, prinesli so nove poglede in vrednote, ki pa niso vedno pozitivni za obstoj majhnega naroda. Novi časi pa nikomur ne branijo ostati Slovenec in je torej potrebno na prvo mesto postaviti ohranjanje jezika, saj je le-ta »osebna izkaznica« posameznika in skupnosti.

*»Ohranjanje in učenje jezika, privzganje čuta pripadnosti skupnosti pa se začne ob otrokovi zibelki. Niso potrebne znanstvene utemeljitve in potrditve za to, ampak zavedne in odgovorne slovenske matere in očetje, ki svojega otroka od prvih trenutkov jezikovnega zavedanja sveta učijo svojo lastno slovensko materinščino. Vrtec in šola, žal, ne bosta nikoli nadoknabila tega, kar je bilo zamujeno v najzgodnejšem otroštvu. Vse je tako preprosto odvisno samo od vsakega posameznika, od njegove zavesti in poštenosti in srčnosti,« - je poudarila Valerija Perger in dodala zaključno misel: *»...nihče namesto vas ne more biti in ostati Slovenec.«**

(nadaljevanje na 2. str.)

(nadaljevanje s 1. strani)

Praznovali tudi porabski učenci in dijaki

V Porabju je že leta in leta navada, da kulturni program ob Dnevu slovenske kulture pripravljata izmenično dvojezični osnovni šoli na Gornjem Seniku in v Števanovcih. Letos so priložnost lepo izkoristili učitelji in predvsem učenci manjše izobraževalne ustanove in pripravili bogat, pester program. Ker gre

ju otrok, med pesmimi je bila na primer otroška viža o lovcu, ki so ga gozdne živali pokopale. Dekleta s števanovske šole so se predstavile tudi z modernim plesom. Sodobno koreografijo je spremljala slovenska popevka, na ritme katere so se gibale učence od najmlajših let do najvišjega razreda. V nadaljevanju so šolar-

vili so življenjsko pot, pomembnejša dela in dejavnosti Avgusta Pavla, prebrali pa so tudi njegovo pesem v narečju »Nede tak vsikdar, kak je bilo«. Branje so popestrili z računalniško projekcijo. Za konec je ostala seveda najbolj vesela formacija števanovske šole, otroška folklor, ki je v preteklosti dobila številna priznanja tudi na strokovnih revijah v matici. Tudi tokrat so odplesali porabske in prekmurske plesne v svojih barvitih nošah, gledalec je pogrešal morda le malo več fantov. Metla je imela tudi tokrat pomembno vlogo.

Števanovska šola že več let sodeluje z OŠ Šalovci. Tako so tudi letos nastopili učenci partnerske ustanove in popestrili kulturni program s skečem v prekmurskem narečju. Šlo je za pogovor kmečkih žensk, ki diskutirajo o tem, kaj dobrega bodo skuhale za kosilo. Omenjajo tradicionalne prekmurske jedi (dödöle, reteše), ko pa se jim pridružijo moški, se pogovor preusmeri na stare sorte jablan in ekološko kmetovanje.

Po vsem videnem je potrebno pohvaliti vse sodelujoče šolarje,

V programu je nastopila skoraj vsa šola

za majhno šolo, je bilo skoraj samoumevno, da bodo v predstavitvi sodelovali vsi učenci.

Program se je začel z recitalom enega od Prešernovih Sonetov nesreče z naslovom *O, Vrba*, ki jo je z uglasbitvijo ponovno širše ozavestil prekmurski pevec Vlado Kreslin. Pesem so tokrat v slovenščini in v madžarskem prevodu prebrale štiri dijakinje, popestrjeno z žensko izvedbo prej omenjene glasbene priredbe.

Na proslavi so si lahko gledalci ogledali več otroških dramati-zacij. Nižji razredi so predstavili najprej igro z naslovom *Pod medvedovim dežnikom*, ki je na prijazen način podala sporočilo o prijateljstvu. Medved je vsem živalim v gozdu dovolil postaviti se pod dežnik, ošabna lisica pa, ki je to odklonila, se je lahko naslednji dan soočila z izgubo prijateljev. Otroci so bili lepo našemljeni in so tudi samozavestno odigrali kratko igro.

Program je bil pogosto popestrjen z recitativnimi vložki. Vrstile so se otroške pesmi, največkrat zastopani avtor pa je bil jubilan Niko Grafenauer. Pedenped kot lik se je mnogokrat pojavil pred očmi poslušalcev. Prav tako pogosto smo lahko prisluhnili pet-

ji dokazali, da se znajdejo tudi v vsakdanjih pogovorih. Odigrali so dva dialoga, eden se je odvijal na pošti, drugi pa v restavraciji. Največ občutka za humor so učenci pokazali v kratki igri z na-

FS je stalna točka v programih števanovske šole

slovom Janko in Metka. Tradicionalno pripoved so z delno spre-menjeno vsebino predstavili z odličnimi kulisami in maskami. Zoprno čarovnico sta dva mlada junaka tokrat pustila na cedilu, ko sta odletela z njeno metlo, staro tisoč čarovniških let.

V okviru letošnjega Pavlovega leta so se števanovski otroci spomnili tudi velikega sina Slovencev na Madžarskem. Predsta-

ki so pester in zanimiv program pripravili v pičlih dveh tednih. Pohvala gre seveda tudi njihovim učiteljem in mentorjem (*Klaudia Fodor* je sestavila moderni ples, *Eva Kukor* je pripravila pevce, *Anica Szalai* folkloro, *Andrea Gombás* je izdelala maske in kulise, *Laci Domjan* je bil mentor višjih razredov, ravnateljica *Agica Holec* pa nižjih).

-dm-

Slovenski kulturni praznik - Prešernov dan

MURSKA SOBOTA Z NOVO DVORANO

Ob slovenskem kulturnem prazniku je Murska Sobota končno dobila sodobno večnamensko gledališko dvorano, ki je pravzaprav prirejena in posodobljena kinodvorana, zgrajena pred več kot pol stoletja po načrtih arhitekta Franca Novaka. Zdaj je načrte za preureditev pripravil prav tako domači arhitekt Andrej Kalamar. Režiserka Duša Škof je že pred uradno otvoritvijo, ko se je v preurejeni dvorani zvrstilo nekaj dogodkov, povedala, da je arhitekt prilagodil staro kinodvorano tako, da bo ustrezala tako nastopajočim na sodobnem odru, kakor gledalcem, ki bodo bližje dogajanju, kar je zelo pomembno pri gledaliških predstavah. Sobota sicer ne premore stalne ljubiteljske gledališke skupine, ima pa številne ljubitelje

Posodobljena kinodvorana je po zamisli arhitekta Andreja Kalamarja postala sodobna večnamenska gledališka dvorana. Morda pa bo zdaj Sóbota nekoliko nadomestila zaostanek, denimo za Lendavo, v kulturnem dogajanju in prireditvah. Nekeč je že slovela s priznano ljubiteljsko gledališko skupino

gledališke umetnosti, kar 600 članov gledališkega abonmaja, ki obiskujejo gostovanja poklicnih in polpoklicnih gledališč iz Ljubljane, Kopra, Kranja in drugih slovenskih mest. Nemara pa bo po zaslugi nove dvorane zopet živela ljubiteljska gledališka dejavnost, ki je bila pred desetletji priznana in priljubljena v širšem slovenskem kulturnem prostoru.

Obnova kinodvorane v večnamensko, predvsem gledališko dvorano s 350 sedeži je stala 3,6 milijona evrov, od tega je 1,6 milijona evrov prispeval evropski sklad za regionalni razvoj, ostalo pa, razen manjše vsote, je denar soboške občine. Otvoritev dvorane je bila povezana s priznanji mestne občine ob slovenskem kulturnem prazniku, obiskovalce pa je navdušila vrhunska glasbena skupina Eroika.

Murska Sobota je ob Novem mestu, Ptuj, Slovenj Gradcu in Velenju partnersko mesto Mariboru, ki bo prihodnje leto Evropska prestolnica kulture. Zaradi financiranja razširjenih kulturnih dejavnosti prihodnje leto so se župani partnerskih mest šele na predvečer slovenskega kulturnega praznika dogovorili o delitvi denarja in zaprli finančno konstrukcijo Evropske prestolnice kulture. Spomnimo, leta 2010 je bil Pécs Evropska prestolnica kulture, kjer so različne prireditve in kulturne dogodke obiskali tudi mnogi Slovenci.

eR

Svejt tibetanski mlajšov v Porabji

»V trnok stari časaj so se na Zemlau spistili trgé bogauwge, pa so se odlaučili, ka do pripelali lidi v krajino, štera je do tistoga mau prazna bila. Baug Avalokitesvara je gorvzeu formo edne moške opice, za ženo pa je vzeu ednoga demona z bregauw. Mejla sta šest mlajšov: tri pojbe pa tri dekle, od šteri mlajši pa vnüki so gratali lüstvo Tíbeta,« - pravi stara-stara pripovejst.

Kak je živeti na najvišijoj ravni na svejti, v dalečnjaj Ažiji, vejo samo mlajši toga bogá. Vekši tau Tíbeta, šteri leži visko skoro 5.000 mejterov nad maurdjom, gnes sliši h Kini. Nej pa je bilau vsikder tak. Če rejsan so kinezarski sausedge krepki bili, je Tibet biu sam svoj rosag, gde so že 1400 lejt vörvali v budistično vöro. Leta 1950 so sodacke komunističnoga rosaga »merno oslobaudili« Tibet, po dugaj bojnaj je mogo XIV. Dalaj Lama, dühovni voditelj Tibetancov leta 1959 odskočiti v indijsko provinco Dharamsala, gde eške gnes žive.

»Napautila sem se v Söverno Indijo, ka sem na svoji potaj vzlúbila narod Tibetancov,« - je nej davnik na odprejti razstave fotografij povödala Benka Pulko, svetovna popotnica s Ptuja. Pred kauli petnajstimi leti, gda je tresti lejt stara bila, je gorprišla, ka neške pejglati sracije ali skrb meti na mlajše. Z motorom se je eške nej znala pelati, depa se je brž navčila, ka je stejla dobiti Guinnessov rekord. Tau se ji je večkrat prišikalo. Če rejsan je stejla langati samo dve leti, je v pet pa pau lejtaj gorpoiskala 75 rosagov na vsej kontinentaj. Rekord so gratali: najdukša paut ženske po svejti, prva z motorom na Antarktiki pa kak prva ženska se je pelala prejk Savdske Arabije. Leta 2003 so go vöodebrali za Slovenko leta. Gnesneden je mesto službe na pauti, v prostom cajti piše

knige pa redi fotografije.

»Pelanje z motorom je virus, šteroga se ne morem rejšiti cejli žitek. Na gnešnje razstavo sem pripelala kejpe iz Indije, gde sem bila večkrat, leta 2009 tö. Tibetanci, šteri tam živejo, se cejli čas trüdiyo, ka bi gorostali. Doj-

djemala sem mlajše v šauli, štere s svojimi kolejgari s penezami pomagamo. Živejo v veukoj srmastvi. Moja stara mama so v mlašeči lejtaj dosta delali, mati tö. Ge pa sem bole srečno mladost mejla - nej kak tibetanski mlajši v Dharamsali,« - je na odprejti razstave povödala Benka Pulko.

Na razstavi, štero je opro generalni konzul RS mag. Drago Šiftar, vidimo veuke črno-bejle kejpe, šteri so zveksoga portreti o tibetanski mlajšaj. Vidimo je med včenjaum, med delom, med molitvov pa v drügi situacijaj tö. O svojom padaštvi s fotoaparatom je Benka Pulko tak gučala: »Kejpe dojdjemati sem začnila zatok, ka mam lagvi spomin. Ka aj vidim, gde sem bila, koga sem srečala. Gda sem v tihinskem rosagi sejdlja v kotej na piaci, sem gledala lidi pa sem si je stejla zamerkat. Prvi mašin sem si küpila en den prva, kak sem odišla na paut. Nej sem ga znala nücati, če pa človek šké, se leko vse navči. Ne bom pravla, ka sem dobra v etoj meštrij, go pa trnok rada delam. Na konci svoje poti sem mejla že 15 kil

fotografski škeri.«

Popotnici pa fotografkinji so bili tak simpatični tibetanski mlajši, ka se je odlaučila, ka de jim pomagala. »Nej sem kak drügi, klasični popotniki. Ge se večkrat povrném tá, gde sem bila. Pred deseti-mi lejtami je ovak bilau kak

gnes, za tresti lejt pá ovak bau. Moj najlúbši narod so Tibetanci. Te mlajši nemajo pravice doma, ka bi na šauli gučali svoj materni gezik. Malo so takši, kak slovenski narod, málo lüstvo, štero se more trüdit, ka svoj gezik gordrži. Te mlajši nemajo drüge mogaučnosti, kak ka čuwajo svojo rejč. Gda sem več kak pet lejt na pauti bila, sem mejla dosta sponzorov. Dobra energija pa more titi dale. Ge tistim, šteri so meni pomagali, tau ne morem povrnauti, leko pa pomorem tistim, šteri tau trnok nücajo. Tak se je rodila ideja: dajmo štipendijo 20 tibetanskim mlajšom. Naš sklad (alapítvány) 'Vörji v sebé, pa obkrauži svejt' je gnes že dosta vekši kak ge pa Slovenija, gnes pomagamo 550 mlajšom. Za pomauč šauli so se zavalili Njegov Svetost Dalajlama tö, šteri so pred petdesetimi lejtami oprli tau šaulo. Vküper se trüdim, ka bi tibetansko kulturo donk v Indiji gordržali, če že uni doma ne morejo,« - je svoje delo raztomačila Benka Pulko.

Dalajlami so ništerni Slovenci lani aprila podarili edno farba-

sto mandalo, gda je v Sloveniji odo. Tau so takši sveti kejpi v formi krauga, štere budistični baratke malajo. En par smo je vidli v Monoštri tö, štere so z akrilom na platno pofarbali Slovenci pod vodstvom edne Srbkinje. »Ne vejmo dosta od mandal. Za nas na Zahodi je tau epicenter, kama skoncentréramo svojo mišlenje. Tau je kak svetek neskončnoga. Tibetanski baratke edno mandalo dostakrat en mejsec delajo, pa na njau pejsek trausijo. Na konci nekak go na nikoj deje, pejsek pa nut v reko sipajo. Moja razstava nosi ime 'Črno-bejli peterlaug', te mandale, s svojimi divdjimi farbami, prineséjo življenje med črno-bejle kejpe.«

Fotografkinja je tau tö vöovadila, zakoj se je odlaučila ranč za Tibetance: »Uni so vsikdar odprejti, nika te ne trucajo. Vejo poslušati, menje spítavajo kak mi, divdji Zahodnjaki. Dosta bi se leko od nji navčili, ge vsikšoma gučim od njinoga düševnoga mera. Nad dverami njine šaule piše: 'Drügi pred menov'. Uni znajo, ka je našo najvekšo bogastvo drügi človek.«

O svoji potaj je Benka Pulko napisala več knjig tö. Na njenom motori je bilau zavolé mesta za en laptop, v šteroga si je vse djenau gorzamerkala. »V mlašeči lejtaj so mi lerance pravle, ka dobro pišem. Nikdar pa sem nej brodila, ka mo knige pisala. Na 'stara lejta' pa je sama dojobračam na tihinske gezike. Gor sem prišla, ka je klüč za uspeh (siker), če človek ma trdo volau, če nikdar ne popisti pa če dá vsikdar najbaukše od sebé. Lidgé so me dosta-dosta spítavali, kak je kaj bilau kauli sveta, pa sem si mislila, ka ležej bau, če napišem knigo. Rada povejm lidam, ka se mi je godilo. Napisala sem svoj življenjepis z naslovom

'Pocestnica', tau je ženska, štera kulturno živé na poštijaj kauli sveta. Oprvin sem pisala za sebé, sledik pa za tiste, štere brigajo krajine na našoj Zemlej.«

Popotnica je svojo paut začnila brezi penez pa je motor tö nej znala voziti. Pravi pa, ka se vse leko napravi, če se šké. »Če se leko s problemami spravlam doma, te leko na tihinskem tö. Navčila sem se pelati motor, pa na pauti srečala vnaugo pojbov, šteri so sebé na veuko držali. Ka se pelajo kauli sveta. Ge sem nikdar nej gizdava bila, pa sem se cejla pa zdrava povrnaua domau. Med potjauw se človek dosta vči. Gvüšno več, kak sem se v peti lejtaj navčila na univerzi. Moja prava fakulteta je bila na poštijaj pa križpautijaj sveta. Srečala sem vnaugo motoristov, šteri so se pelali na milijone kilomejterov pa so si nej vüpali kauli sveta. Ge vörjem v sebé, pa lüblim življenje. Problemi so vsikši den, trbej je samo rejšiti.«

Benka Pulko nam je tau tö ovadila, kama go dale pela njena düša. »Čakajo me Džibuti, Jordanija, Tanzanija pa Etiopija. Eške prva pa mo pelala razstavo dale, v Meriko pa na Nemško, gde do moje knige engleski pa nemški tö vöšlé. Rada odim kaulivrat, ka leko od tam nika prinesém.«

Razstavo s črno-bejlimi fotografijami so v Varaši oprli pred Dnevom slovenske kulture. Svetovna popotnica je na odprejti eške küdjala: »Vsikši den v leti bi mogo biti Den slovenske kulture. Če mi je na pauti dugi cajt biu, sem vsikdar štejla. Pitali so me dostakrat: 'Ka aj ti damo za dar? Kekse? Potico?' Ge sem pravla: 'Prešernove poezije mi dajte!' Na konci sem na motori že tri takše male knige mejla. Svetek kulture je za mené najvekši svetek zvün rojstnoga dneva.«

-dm-

OD SLOVENIJE...

Prešernova nagrada za Košuto in Nanuta

V Cankarjevem domu so na predvečer državnega praznika podelili najvišja slovenska državna priznanja v kulturi. Prešernovi nagradi sta letos prejela pesnik Miroslav Košuta in dirigent Anton Nanut. Prešernov lavreat za opus pesnik Miroslav Košuta je v zahvalnem govoru med drugim povedal, da »narod, ki ne varuje in vzdržuje svojih manjšin zunaj državnega okrilja, ker zaupa Evropinemu smehljaju, izpostavlja nevarnosti sebe, svojo integriteto in svojo suverenost«. Ponovil je, da v zamejstvu marsikdaj pogrešajo varno zavetje domovine. Drugi letošnji veliki Prešernov lavreat za celoten ustvarjalni opus dirigent Anton Nanut se je za priznanje zahvalil v svojem slogu, z manjšim koncertnim vložkom. Nagrado Prešernovega sklada so letos prejeli: igralka Janja Majzelj, pisatelj Emil Filipčič, glasbenik Zlatko Kaučič, oblikovalec Jure Miklavc, tenorist Branko Robinšak in ilustratorica Lilijana Praprotnik Zupančič. Proslavo z naslovom »L'art pour l'artiste - Umetnost umetniku« je zasnovala scenaristka in režiserka Neda Rusjan Bric.

Türk sprejel zamejce

Predsednik republike Danilo Türk je pred kulturnim praznikom tradicionalno sprejel predstavnike slovenske manjšine v sosednjih državah, s katerimi se je pogovarjal o njihovih težavah in o skupnem slovenskem kulturnem prostoru. Türk je uvodoma izpostavil splošno izboljšanje politične klime v odnosih s sosednjimi državami. Dejal je še, da so nekateri problemi zgodovinski, tako kot na primer asimilacijski pritiski. Po drugi strani pa so po njegovem za odnose obremenilne tudi »težave, ki izhajajo iz Ljubljane«; kot je pojasnil, gre za »razprave in zdrahe, ki povzročajo glavobole v Sloveniji in zamejstvu«. Türk je tudi predlagal razpravo o skupnem slovenskem kulturnem prostoru kot domoljubni temi, ki bi jo lahko organizirali še letos. V razpravi je sodeloval tudi minister za Slovence v zamejstvu in po svetu Boštjan Žekš, ki se je strinjal, da se z Avstrijo, Italijo in Hrvaško odnosi razvijajo, obenem pa je bil kritičen do odnosov z Madžarsko, glede katerih se v času nove vlade v Budimpešti po njegovih besedah ni zgodilo nič.

Življenjske zgodbe (3)

Začnila sva nauvi žitek v nauvom daumi

Žitek vsakšoga človeka je nika ejkstra, kakoli mislimo, ka od naši sausedov vse vejmo, ka so pred nami kak oprejte knjige, če začnejo starejši pripovedjati, je poslušamo z oprejitimi lampami. Emi Sukič je zdaj o svojom žitki pripovedjala Lasuna Marika (Domiter Józsefné) iz Sakalauvec.

»Potistim ka so revolucijo dolazbili, sva se miva z možaum pa malim detetom spakivala v nauvi ram. Tau je bilau 9. novembra 1956. leta. Lidgé, steri so se v tistoj izi držali, so tō odšli na tihinsko. Mlajšov so nej meli pa so mojma možej botri bili. Doma pri starišaj je eštje bijo najmlajši brat, samo 8 lejt je star bijo. Starištje so meli vūpanje, ka na stare dni ne ostanejo sami. Nejsmo se daleč vkraj držali eden od drugoga, pet minut cajta mi je vzelo, ka sam prišla do nji.

Sina Joži pa Feri

Gda so botri odišli, ka je v rama bilau, tau je vse tū ostalo. Nam si je nej trbelo pamet tretji, gde si večer dola ležemo, gde si kaj skūjemo. Gospodni Baug pa Blajžena Devica Marija sta nam pomagala. Kak Sveto pismo piše, prosite in zadobite, iščite in najdete, klonkajte in odpre se vam. Mi smo nej prosili, liki zadobili smo, ka so botri mojoga moža bili takšoga dobroga srca lidgé, ka so se smilūvali nad nami, pa so nam vse prepūstili, ka je v rami bilau. Tak smo leko mi naš mladi

žitek v tom rami začnili. Po ednom kraji smo srečni bili, liki po drugom kraji je eštje itak kumunizmuš kralūvo, ka je v rokaj držo, kak hūdi, tisto je nej pūsto. Zatoga volo, ka so botri od moža odišli, so njini ram podržavili (államosították), mi smo pa mogli deset gezero forintov dolaplačati. Starištje so nam pomagali, ka so oča (tast) v Varaši pri Lōfnera delali, steri je križe redo, pa so oni zatok meli pejnazze. Doma v vesi so tō dosta križov postavili na graubišči, eštje zdaj po 65 lejtaj itak stojijo. Mi smo dosta pomauči dobili od nji vse do njine smrti, stera nas je laučila od nji 1978. leta. Dja sam ovak nej mogla zaslužiti njino dobroauto, samo tak, ka sam obadva opravljala na njine stare dni. Mati (tašča) so mrli 1982. leta. Oni so dolgo betežnik bili. Njini grob dja vreda mam že cejla lejta. Tau je moj dar za njino dobroauto, ka so oni tak dobri bili zamé.

Gda smo se spakivali v te ram, je starejšo dejte kumaj eden mejsec staro bilau. Te so eštje mlajše krstit v Števanovce nosili pejški prejko po gauški, ka smo se mi k števanovskoj fari držali. Našoga prvoga sina so okrstili za Jožefa. Mauž je te delo v Ajki tamnjau pa prišo delat v Varaš v ciglence. Te je dunok bole skrajek daumi bijo. Za leto pa pau sam porodila drugo dejte, njega smo okrstili za Ferenca, njegvi zavetnik je bijo Rudolf. Nej je léki bilau z dvōma malima detetoma. Tistoga ipa sam

V spomin Ferenci Sukiči (1934-2011)

»Kdor živi v spominu drugih, ni mrtev, je samo oddaljen. Mrtev je tisti, ki ga pozabijo.«
(Kant)

Na začetki februarja smo čuli žalostno novico, da nas je zapūsto Ferenc Sukič. Naš »Feri bači« je dolgo lejt bijo predsednik za Sakalovčane v Društvi porabski slovenski penzionistov in tūdi tresti lejt člen cerkveni kotrig v naši cerkvi. Bijo je eden rejdki možki, steri je skurok pri vsakšoj meši tam bijo. Trno smo ga radi meli, ka je bijo vedno dobre volé, vsepovsedik je pomagao, tak v cerkvi kak v vesi. Bijo je dober človek in fejs de nam faliu.

Na njegvo zadnjo paut smo ga taspravjali v soboto, 5. februarja. Naj ma Baug da večni pokoj, naj počiva vu meri Božjem.

V imeni Društva penzionistov
Klara Rogan

eštje mašina tō nej mejla za gvant prati, gvant pa plenice sam vse z rokauv prala. Mejla sam 15-literski plejasti pisker pa tam sam plenice vōkūjala. Gda sam je vōpovejsila, so bejle bile kak snejg. Delat sam nikan nej mogla titi, ka te eštje nej bilau mlašečoga vrtca. Moja mati je te v kosni fabrik delat ojdla, ona mi je tō nej mogla pomagati. Moža mati so pravli, ka do mi oni

delo bilau, kokauši sam držala, svinjé smo krmili. Vsikšo zimau smo dva velka pujcka zabodnili, tau je velka pomauč bila, ka smo na cejlo leto meli mesau pa žir. Pojbiča sta tō radiva mesau gejlja. Vsikšo prkau drv sam dja razkalala, ka sam primauči ženska bila. Nejsam čakala na moža, ka je on v ciglencaj tak žmetno delo emo, pa nej tak fejst krepek bijo.

S starši mojga moža, steri so bili trno dobri zamé

raj ovak pomagali, dapa oni nejmajo potrpljenja k takšnoj maloj deci. Kaulek rama je tō vsigdar

Deca je rasla, edno leto za drugim je tak brž odišlo, ka smo ranč nej vpamet vzeli.«
(se nadaljuje)

Naj slovenska kultura ostane v najdrakšom kauti našoga srca

Svetek slovenske kulture (8. februar) je bijo v Porabji 6. februara v Varaši, gde je emo svetešnji gunč Dušan Mukič, novinar slovenskoga programa na vogrskoj televiziji. Istina, ka je kinodvorana v Varaši tak puna bila, ka so ništerni mogli stati, dapa v uredništvu novin smo se tak odlaučili, naj gunč mladoga intelektualca leko prešté kak največ lidi, zato smo ga nutdali v naše novine.

»Bil nékdaj je mlad pevec; ne bôgat al slovéc, / je zložil dókaj pesem, od ljubice narvéc.« Tak je začno edno svojo pesem France Prešeren, šteri je v svojom žitki rejsan nikdar nej bogati ali eričen biu. Njegová lübezen je tó nesrečna bila, pesnik je zavolo gizardave Primicove Julije dosta trpo. Samo s trplenjom pa prej človek rasté. Prešeren je raso pa spleu svoje »vénce za Slovénce«, štere pesmi eške gnes držimo za najlepši cvejt slovenske literature. Mlajši na slovenski šaulaj se dosta žaurdjajo, če morejo njegve pesmi šteti, kaj pa eške, če se je morejo navčiti! Depa kak človek vsikdar malo starejši grtjuje pa znauvič te pesmi naprej vzeme, te gorpride, ka gučijo od njegovoga čütenja, od kipécoga veseldja do bridke žalosti – pa od njegovoga življenja, od goreče lübezni do smrti, štera v slejdnjoj vöri gvüšno pokloncka na dveri. Prešerna so v njegovom žitki cejnili samo padaške, po njegovoj smrti pa je več deset lejt minaulo, tačas ka je daubo svojo zasluženo mesto med slovenskimi pesniki. Najvekše poštenjé pa ma je dau slovenski narod več kak stau štirideset lejt kisnej, gda so edno kitico njegve pesmi vöodebrali za himno samostojne Republike Slovenije.

Letošnji svetek slovenske kulture je malo ovaški. Minaulo je djenau dvajsti lejt od tistoga, gda se je na referendumu velka večina Slovincov odlaučila, ka de živela v svojom ro-sagi, nej pa v Jugoslaviji. Letos svetimo tiste batrivne lidi, ka so znali vöponücati priliko,

štero so pripelali viherni cajti na začetki devetdeseti lejt preminaučoga stoletja. Tiste lidi, šteri so dali valati, ka leko človek več dosegne, če je sam svoj gospodar. Pa nej od slejdnjin tiste lidi, šteri so za samostojno Slovenijo darüvali svoj žitek.

Slovenski narod pa je nikdar v zgodovini nej sto bojne. Na tau lepau kaže, ka na glavnom trgi v Ljubljani ne stogi kip sodaka, krala ali casara. V centri glavnoga varaša stogi pesnik, umetnik. Prešeren, poet, šteri je oprvin v slovenskom geziki takše pesmi napiso, štere majo gnako vrejdnost kak pesmi takzvani veuki narodov. Ali sploj gestejo veuki narodi? K ednim narodom rejsan več lidi sliši, depa gvüšno leko povejmo, ka smo mi, Slovenci, vsejm gnaki po kulturi.

Od koga pa je ta kultura? Ali je slovenska kultura samo od ljubljanskoga škonika? Ali je samo od mariborske padarkinje? Ali leko, ka samo od ribiča na slovenskom maurdiji? Nej. Slovenska kultura je ranč tak eden tau žitka Slovincov v Avstriji, v Italiji pa na cejlom svejti. Ta kultura je od nas, Slovincov na Madžarskom tó. Kultura pa so nej samo Prešernove pesmi pa kuste knige. Kultura je tau tó, če držimo slovenske šege, če spejvamo slovenske pesmi pa če se med seuv slovenski pogučavamo. S svojimi mlajšami, vnüki tó. Ništerni od vas vejte, ka je moja materna rejč nej naš lejpi, domanji porabski guč. Bole bi pravo, ka je tau gezik moje stare materé. Svojo staro mater – porabsko rejč – pa leko

človek ranč tak lübi kak svojo mater. Zavolo njine starosti je venak eške bole poštuje. Poštüvati je trbej zatok, ka so že trnok stari pa nücajo pomauč svoji mlajšov pa vnükov. Stara mati betežavajo, za zdaj pa eške dosta mlajšov majo, šteri je leko trauštajo pa jim pomagajo. Depa stara mati so

Dušan Mukič

žalostni, ka kauli posteles sploj malo vnükov stogi. Babica eške slovenski molijo: »Piši, piši, laden vöter, paj razpiši tau tejlo,« - depa mlašči glas se čüje samo nindri od daleč. »Laden vöter je popino, düša pa je v nebo šla!«

»Ne povesi obvüpano, národ, glavó! / Ne de tak vsigdár, kak je biló! / Stoj močno na svétih, starinskih tlej, / V lepšoj bodočnosti vüpanje mej!« - je med prvov svetovnov bojnov napiso prekmurski polihistor Avgust Pavel, ka bi vüpanje prebüdo v Slovencaj na Vogrskom. Minaulo je več kak devetdeset lejt, depa v našem cajti nücamo ranč telko vüpanja kak tistoga ipa. Zvoni vsikder bole na gausti zvonijo pri porabski cintoraj, svedoki tisti cajtov, gda se je po naši vesnicaj samo slovenski gučalo, pomalek zapistijo te svejt. Leko eške pride odrešitev? Ali do Porabski Slovenci ostali kak mrtve numare na statičnom papéri?

Trauštajmo se s Pavlovimi rečami: nede tak vsikdar, kak je bilau. V preminauči deseti lejtaj je pá dosta dijakov odišlo

študerat v Slovenijo ali so se včili slovenski na viski šaulaj na Vogrskom. Ništerni srednješolci pa tau že planerajo. Pomalek grtjuje edna mala skupina mladi šaulani lidi, šteri leko svojo znanje, svojo trdo volau ponücajo za tau, ka aj bi sveklina slovenske svejče na Madžarskom nej sploj vugasnila. Za tau pa morejo dobiti pomauč: ka je nedo lejpe zidine bejle Ljubljane ali ulice poznani vogrski varašov bole vlekle kak prausni rami v Porabji.

»Vse de ešče, kak je bilau,« - nam tomači verz prekmurskoga pisatela in pesnika Ferina Lainščeka, ka se čüje kak lejpa rima na pesem Avgusta Pavla. Letos svetimo 125. oblejtnico rojstva toga čednjaka, šteri je s svojim žitkom svedočo, ka je leko človek sin dvej narodov tó. Če smo že Slovenci na Vogrskom, je leko vogrška kultura ranč tak tau našoga žitka. Samo aj slovenska tó ostane v našem mišljenji pa v najdrakšom kauti našoga srcá.

Porabski Slovenci smo delavni lidgé. Trnok dosta delamo pa mlajše ranimo, malo cajta nam ostane za štenjé. Gnes, na den slovenske kulture, pa si vzemimo v roké edno slovensko knigo pa bar nika kratkoga preštimo v maternoj rejči.

Svoj guč sem začno s Prešernovimi rečami, šika se, ka ranč tak končam. »Aj živejo vsi narodi, šteri čakajo tisti den, gda se lüstva pod suncom nedo več korila. Vsikši aj bau slobauden, sausedge aj se poštujejo,« - veli Prešernova Zdravljica, slovenska himna. Poštüjmo eden drügoga, poštüjmo svoje sausede. Aj živejo vsi narodi! Ali gnes, na den slovenske kulture, povejmo raj tak: Aj živejo Slovenci! Pa dopüstite mi, ka eške cüjdam: Najbole aj živejo Slovenke!

... DO MADŽARSKE

Sedem zasebnih zavarovalnic ni doseglo potrebnega števila zavarovancev

Po pokojninski reformi na Madžarskem, ki je praktično ukinila drugi steber pokojninskega zavarovanja, obvezno dodatno zavarovanje, sedem zasebnih zavarovalnic (skladov) ni doseglo potrebnega števila zavarovancev. Delojemalci so se namreč do konca januarja morali odločiti, ali bodo obvezno dodatno pokojninsko zavarovanje vplačevali še naprej v zasebne sklade ali se rajši odločijo za državni pokojninski sklad. Na Madžarskem je približno 3 milijone pokojninskih zavarovancev, le 3,12 odstotka se jih je odločilo, da bo vsoto za drugi steber nakazovalo v zasebne sklade, to je le kakih 97 tisoč 500 ljudi. Pred reformo je delovalo na Madžarskem 18 zasebnih pokojninskih skladov, pri sedmih je ostalo manj kot 2000 zavarovancev, kar je predpogoj za nadaljnje delovanje le-teh.

Gripa pobira žrtve

Po vsej državi je zaradi obolenja za gripo oz. zaradi podobnih simptomov obiskalo zdravnike že več kot 100 tisoč ljudi. Nekateri strokovnjaki menijo, da bo v naslednjih tednih za gripo zbolelo okrog milijon ljudi. V drugem tednu v februarju so domači zdravniki poslali v bolnice 311 ljudi, intenzivno nego je do zdaj potrebovalo 65 bolnikov. Med bolniki, ki so potrebovali nego v bolnicah, je skoraj četrtnina otrok.

Zaradi gripe je zgubilo življenje 12 ljudi, vsi so spadali v rizične skupine in nobeden od njih ni bil cepljen. Zdravniki še naprej opozarjajo prebivalstvo – predvsem ljudi s kroničnimi obolenji, s previsoko telesno težo in seveda tudi nosečnice – na pomembnost cepljenja. Do začetka januarja se je dalo cepiti le 800 tisoč ljudi, lani je bilo njihovo število 3.600 tisoč.

Dobro je bilau, lepo je bilau...

Nega vejn tašoga pojbiča, šteri bi nej zmišlavo nad tejm, ka gda zraste, te šofer baude. Med tejm so bili *Izidor Wachter* tō iz Monoštra, šteri so 41 lejt sejdlj za volanom tak, ka nikdar edne prometne nesreče so nej meli. Kak so gratali šofer, ka vse pa kama vse so vozili, gde so dobili cigare iz Kube, od tauga do nam zdaj pripovedjali.

• *Izidor, sva se pogučavala pa ste taprajli, ka ste cejlo življenje šofer bili. Gda ste vi sprajli vozniško dovoljenje (jogosítvány)?*

»Gda sem osemnajset lejt star biu, te sem ušo v šaulo pa sem napravo izpit (vizsga). Od tistoga mau sem vsigdar samo tak delo kak šofer. Prvin kak bi te tečaj (tanfolyam) napravo, sem mogo titi v Budimpešto v špitale MÁV, gde so vöpostavili dokumente, ka sem sposoben za tau. Tečaj sem tō v Budimpešti delo, zato ka tistoga reda si samo tam leko napravo te izpit za profesionalnoga šofera.«

• *Kelko časa je trbelo, ka ste naprajli te izpit za profesionalnoga šofera?*

»V Budimpešti sem štiri mejsce odo na te tečaj, dočas sem izpit leko napravo. Te čas smo se včili pa smo vozili tō po varaši, gnauk z osebnim avtonom, gnauk s tovrnjakom. Gda je tau vse vredi bilau pa vse je šlau, te sem leko napravo izpit. Hvala baugi, vsi izpiti so se mi na prvo posrečili, dobro, te je eške zato nej bilau tašoga prometa (forgalom) kak zdaj.«

• *Zato itak velka razlika bila med Gorenjim Senikom pa Budimpešto. Kak ste se gornajšli, gde ka je?*

»Mena sta dosta pomagala Janoš Kozar pa njegva žena Djagarska Anuška. Ge sem pri nij spau tačas, pa oni so mi cejlo Budimpešto pokazali, tau je mena velka po-

mauč bila.«

• *Steroga leta je tau bilau?*

»Tau je bilau petdesetšestoga, gda je revolucija bila. Sreča, ka te smo eške samo tečaj meli pa te smo eške nej

Izidor Wachter

vozili. Tridvajstoga oktobra je eden školnik nutprišo pa pravo, če stoj na trgi Moskva ali na trgi Széna kakšo delo ma, bola aj nede, zato ka tam je vrajžo. Te čas smo zato nikak tō vöstrpeli pa smo te tak naprajli izpit.«

• *Gde ste začnili delati kak profesionalni šofer?*

»V Pešti pri FÖLDGÉP-i, tau je edna sploy velka firma bila tistoga reda. Paulak Pécsa v Hosszúhetényi sem začno delati, eden brejg so prejksekali pa tam sem kuln vozo z dömperom, edno paut sem pet ton pelo. Tam je dobro bilau pa vidlo se mi je. Tam smo leko spali, zato ka smo meli stanovanje pa vsakši mejsce gnauk sem leko domau prišo. Edno leto pa pau sem tam bijo, te sem ekcemo daubo pa sem v Sombotel v špitale prišo. Potejm sem malo domau prišo pa ranč te čas so v Sombotelj pri Erdőgazdasági Szállító és Gépjavitó Vállalat-i iskali šofera. Glaso sem se pa so ma goravzeli. Leto pa

pau sem tam delo, gda sem v Varaš prišo, zato ka je ta firma dva tovrnjaka mejla tū. Eden šofer je odišo pa ge sem prejkvzejo njegvo mesto, tak sva te z Joškanom Bokanom dva bila. Iz lesa

sva drva vövozila s csepel tovrnjakom. Nej je bilau léko te tovrnjake voziti, zato ka so nej meli servo volana, če si lagvo naklao, te si se leko mantrau.«

• *Ovak so dobri bili tej tovrnjaki?*

»Tej tovrnjaki so zato bili dobri, ka če so se kaj pokvarili, te smo je naleki leko popravili. Šestdesetdru-

goga leta so si vrkar čedni tak zmislili, ka tau firmo ukinejo. Tak sem te sé v Varaš prišo k Járási Tanács (okrajni svet) kak šofer, gde sem šest lejt delo. Gda so ga tū ukinili, te sem k MÉH telepi prišo pa tū v Varaši sem daubo enga staroga Molotov tovrnjaka.«

• *Kakšni tovrnjaki so tej bili?*

»Tau so rusički tovrnjaki bili, fejest krepki, samo tau je baja bila, ka so sploy pomalek šli. Gda je v Pešt trbelo pelati železo, te sem vnoči v ednoj vöri z daumi ušo pa sem samo zazranka v ausmoj tam biu. Če sem nazaj pá naklajeni biu, te sem vnoči kauli edenajste domau prišo.«

• *Kelko ste se te pelali?*

»Če sem naklajeni biu, te petdeset, če prazen, te pa šestdeset. Bola sem nej mogo, zato ka te so ventilge nutzgoreli. Sledkar, gda sem že Robur tovrnjak daubo, te je že baukše bilau, zato ka nej mi je trbelo tak rano

z daumi titi, gda sem v Pešt ušo, zato ka bola brz sem se leko pelo.«

• *Kak dugo ste delali tū?*

»Petnajset lejt sem delo, gda so me z varaške občine zvali, ka so küpli eden avto pa bi nücali enga šofera. Pet mejscev sem si zmišlavo, ka naj delam, ušo mo ali nej, zato ka tam meni dobro bilau. Naslejdnja sem se zato itak tak odlaučo, ka mo ušo, pa te leta 1984 sem na občino prišo za šofera.«

• *Kakšni avto ste vozili na občini?*

»Polski Fiat 1500. Tau je že zato nej Fiat biu, samo v imeni, zato ka so ga že Poljaki redli.«

• *Gde vse ste odli s tejm avtonom?*

»Dosta smo se vozli v Budimpešto, drugam na Vogrsko, v Avstrijo pa v Ljubljano. V Ljubljano sem sploy dostakrat mogo voziti, cejlak dočas, ka se je nej ustanovila Zveza Slovencev na Madžarskem. Ge sam vozo ta porabsko slovensko delagacijo, če so meli kakšno srečanje ali kakšni dji-lejš. Ge sem sploy rad odo v Ljubljano. Tašoga reda smo že zazranka v šestoj vöri na Bajánsenyi bili na meji, zato ka v Murski Soboti sta nas že čakala predsednik SZDL (népfronta) pa partije. Od tec smo v Šalovce šli v Rudi krčmau na šnaps na kafej pa na šunko.«

• *Koga ste vozili tašoga reda?*

»Ferina Bartakoviča iz Varaša, Lacina Kovača iz Števanovec, z Gorejnjoga Senika Lalina Hanžeka, zato ka tej so bili člani manjšinske komisije pri županiji. Iz Šalovec smo te eške v Soboto šli, gde so tej glavači pisarno meli pa tam smo si eške malo dojseli pa smo eške kaj malo spili. Naslejdnje je tau bilau, ka tak kesno smo od tistac šli, ka več kak stau sem mogo gnati prejk po va-

saj, ka aj tapridemo na čas. Ne vejm, kak se je posrečilo, dapa gnauk smo nej zamidili. Tam smo taši obed šegau meli dobiti, ka so nam lampe vse odprejte ostale. Petkrat so pred nami talejre menjavali, bilau je tam vse, predjed, župa, glavna jed, vse, ka škeš, na konci smo eške cigare dobili iz Kube.«

• *Kak je lado Polski Fiat, gda ste se med planinami pelali?*

»Mauč je emo, s tejm je niša problema nej bila, samo snežne verige (hólánc) smo nej meli, tau je bila problema. Od tauga smo se bojali vsigdar, če velki snejg spadne, ka te baude, dapa zato smo vsigdar srečo meli.«

• *Devedesetoga leta se je spremenil režim, pa je nastala samouprava, vi ste tadale ostali kak šofer?*

»Name so pitali, če ostanem tam tadala šofer, ge sem pa pravo, ka ostanem. Kama bi te že ušo delat, te sem ge že nej biu tak mladi.«

• *Kakši avto ste te dobili?*

»Devetdesettretjoga leta je samouprava edno bejlo Opel Astro küpila, pa tisto sem vozo te tadala. Fejest dober avto je biu, dapa na ledi je Polski Fiat dosta bola ležo, zato ka baukše zavore je emo. Potejm je eške bila edna Opel Omega, ka sem vozo, pa sem te tak v penzijo ušo. Te avto je tak ušo kak zvdrina, zato ka je dosta konjov emo.«

• *Vi ste cejlo življenje avto vozili, meli ste kakšno nesrečo?*

»Na pauti nikdar nikanej, gnauk sem z Omegov v parkirišči vcujkloncno malo ta, kama bicikline postavljajo, zato ka je velki avto biu, pa sem nej vüdo tak naprej. Dobro je bilau, lepo je bilau, dapa dojšlo je, rad sem biu, gda sem v penzijo leko ušo.«

Karči Holec

OTROŠKI

POSTRAŠENO STRAŠILO

Tam srejši ene njive stogi strašilo. Depa tau je nej gé takšo strašno strašilo. Sploj nej. Tau je gé postrašeno strašilo. Tau pa zatoga volo, ka tau strašilo sploj ne vej ftiče postrašivati. Tau strašilo je gé takšo strašilo, ka stra ma pred ftičami. Ja, tau je gé velka nevola. Tau je gé najvejša nevola! Vej pa strašilo mora ftiče postrašivati! Nej pa ka sam stra ma pred njimi!

KOTIČEK

INDA JE OVAK BILAU

Postrašeno strašilo je nej vsigdar takšno bilau. Uno je nej vsigdar bilau postrašeno. Na, nej je vedlo, ka je gé postrašilo. Inda njemi je rejsan vcejlak ovak bilau.

Na paulaj je dosta ftičov bilau. Telko, ka se je stari kmet trno doj svado. Tak je čemerasti biu, ka je nej vedo, ka aj dela. Eške dobro, ka je njegva žena nej tak čemerasta bila, ka bi nej vedla, ka aj dela.

»Vej pa strašilo naredi! Vejn ne boš ti na paulaj stau pa ftiče naganjo doj z nji. Ti rejsan nika ne pauniš? Vse si ge moram zbroditi!« se je korila z možom, on pa go je poslušo. Vküper je zabiü križ velki kak človek. Zdaj bi ga trbelo eške goroprjati.

»Kak aj ga goropravim?« je pito ženo.

»Kak, kak, kak!? Ti rejsan nika ne pauniš! Vse si moram ge vözbroditi. Vej pa nikšne stare ronje najdi pa križ nut v nji obleči. Je tau tak žmetno ali ka?« njemi je žena naure kazala.

Depa ležej je prajti, kak pa naprajti. Kmet je brodo pa isko nikšni stari gvant, nikšne stare cote. Vejn bi je eške gnesden isko. Bi je eške isko, če bi se nej na staroga lapca spaumno. Tistoga lapca, ka je trno vrli

za delo biu. Rejsan, rad je delo. Depa emo je eno bajo. Kak je kmica gratala, je več nej škeu tavö titi. Nikak nej! Takši stra je emo pred kmico, ka je vnoči eške pri poseviti spau. Na, že davnik ga je nej bilau pri rami. Samo eške njegve ronje so visele tam na cveki v štali. Vzeu ji je pa začno križ nut oblačiti. Klobük je emo, glavo pa nej. »Kak aj glavau naredim?« je znauva pito ženo.

»Kak, kak, kak!? Vej pa vejn nemo ge svojo tam gor mejla. Vzemi slamo pa jo vküper zveži pa glavau dobiš. Rejsan moram ge na vse broditi,« se je nej pa nej enjala koriti njegva žena.

Kak je prajla, tak je napravo. Strašilo je bilau zgotovleno. Trno veseli ga je neso na paule. Tam ga je nut zabiü. Nut ga je zabiü pa si na glas brodo:

»Na, ftiči!? Ka pa na tau povejte? Zdaj lejčite eti kauli, če vüpate! Vej vam moje strašilo pokaže, ka toga na moji njivaj več nede!«

Pa je rejsan tak bilau. Rejsan je tak bilau, ka so se ftiči na velke ogibali njegvi paul. Ka strašilo je rejsan strašno vögedalo. Ja, inda je z našim strašilom ovak bilau. Pa bi tak ostalo tö, če bi nej biu eden trno zalübleni

vrabeu. Ta je biu zalübleni, ka je strašilo ranč vpamet nej vzeu. Ranč ga je nej vido. Nej ga je vido pa se na njegov klokük doj vseu. Doj se je vseu pa popejvo zalübleno nauto. Pa bi sploj nej vedo, ka se je na strašilo doj vseu. Nej bi vedo, če bi se nej zgasililo.

»Vrabeu, prosim te, idi doj z mene. Leti vkraj od mene, ka me trno stra mantra. Vidiš, ka te ranč ne moram postrašiti, ka bi nej tü biu,« se je trausilo od straja.

Na, zdaj je vrabeu dun vido, kama se je doj vseu. Gvüšno je, ka se je nej postrašo. Vej pa, kak se aj postraši od postrašenoga strašila? Tak je tau vöprišlo, ka je na paulaj postrašeno strašilo. Ftiči so znouva začnoli lejtati po paulaj, kak bi tam nikoga nej bilau. Samo tau skrb majo, gda kmet pride. Po tejm brž indrik odletijo. Ka če un vpamet vzeme, ka je naredo postrašeno strašilo, nikak nede dobro. Leko tou strašilo vömini pa naredi trno strašno strašilo. Po tejm več nikak nede dobro. Postrašeno strašilo pa si leko samo brodi, kak je inda ovak bilau. Gda so ftiči eške nej vedli, kak je gé z njim. Ja, v tisti časaj je eške poštenje emo.

Miki Roš

VEČ SLOVENŠČINE PRI POUKU SLOVENŠČINE!?

Ko sem se odločala za naslov prvega izobraževalnega srečanja za porabske narodnostne učitelje v letu 2011, sem pomislila na stanje v šolskih učilnicah: veliko podatkov, obsežen nabor tem, še več zahtev, kaj in v koliki meri bi morali učenci obvladati snov pri slovenščini. Že vrsto let se trudim na preprost način razložiti, da je kopičenje besed in slovničnih oblik pri učenju jezika popolnoma neuporabno, če pri urah ni dovolj komunikacije v slovenščini. Zaman dobri učbeniki in priročniki, če bi vse ostajalo na prej omenjenem. To je bilo izhodišče.

3. februarja se je na izobraževalnem popoldnevu zbralo 18 porabskih učiteljev. Po kratkem razmišljanju in teoretičnem uvodu smo se lotili dela v delavnici.

3 skupine so obdelale 3 različna teme: narodnostna b -

sedila. Za cilje smo si postavili: bogatenje besedišča, utrjevanje pravopisnih in slovničnih posebnosti, utrjevali pa smo tudi med-

mag. Valerija Perger

osebno komunikacijo. Ob koncu so skupine predstavile svoje delo. Vsekakor pa smo odprli zanimivo temo, namreč, koliko slovenščine pri pouku slovenščine. Moj

nedvoumen odgovor bo vedno: gotovo več, kot se je v nekaterih porabskih učilnicah sliši danes; gotovo več, kot je slišimo med učitelji in učenci zunaj učilnic; gotovo več, kot je v manjšinskem okolju slišimo v vsakdanji javni rabi. A – kako? Zelo preprosto: treba je govoriti slovensko. Poučevanje manjšinskega jezika v manjšinskem okolju bi moralo za vsakega učitelja biti poslanstvo, ne obrt. In še en pomemben vidik – lik učitelja kot vzornika.

Dosleden, jezikovno kompetenten in lojalen učitelj je lahko učencem jezikovni vzor. Vse to pa seveda ni enostavno, a vztrajnost in doslednost učitelja lahko

obrodi bogate sadove.

Nekaj dni po tem srečanju sem bila povabljenka k uri slovenskega jezika v 1. razredu OŠ Aranya Jánosa v

Učitelji, udeleženci prvega izobraževalnega srečanja

Monoštru. Le 6 učencev šteje skupinica, ki obiskuje pouk t. i. narodnostne materinščine, poučuje pa jih učiteljica Agica Tonweber. Njeno delo v tem razredu, predvsem pa dosledna raba samo slovenskega jezika sta me navdušila. Po aktivnih odzivih učencev sem vedela, da se v tem razredu vedno dela tako. In

tak način priporočam tudi vsem drugim, saj se učenci naučijo komunicirati v nekem jeziku zgolj in samo tako, da jezik aktivno govo-

rijo. Torej – samo slovenščina pri pouku slovenščine! Temo bomo razvijali dalje na naslednjem srečanju v marcu.

Valerija Perger

KAUT

MLAŠEČI

RTV SLO **PETEK, 18.02.2011, I. SPORED TVS**
 6.15 KULTURA, 6.20 ODMEVI, 7.00 POROČILA, DOBRO JUTRO, 10.10 BISERGORA, LUTK. NAN., 10.25 MARTINA IN PTIČJE STRASILO. LONDON, 10.35 DODAJ MALO BARVE, DOK. FILM, 10.50 ENAJSTA ŠOLA, 11.25 TO BO MOJ POKLIC. CVETLIČAR, 12.15 UGRIZNIMO ZNANOST, 12.40 MINUTE ZA JEZIK, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.20 TURBULENCA: KAJ ZMOREJO NAŠI MOZGANI, 14.20 SLOVENCI V ITALIJI, 15.00 POROČILA, 15.10 MOSTOVI - HIDAK, 15.45 KAJ GOVORIŠ? = SO VAKERES?, 16.00 IZ POPOTNE TORBE: KJE PREBIVAJO ŽIVALI, 16.20 ŠOLA EINSTEIN, NEMŠ. NAN., 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.25 POSEBNA PONUDBA, 18.00 DUHOVNI UTRIP, 18.30 DANICA, RIS., 18.35 PRI SLONOVIH, RIS., 19.00 DNEVNİK, VREME, ŠPORT, 19.50 EKOUTRINKI, 20.00 MOJI, TVOJI, NAJINI, DRUŽ. NAN., 20.30 NA ZDRAVJE!, 22.00 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 23.05 POLNOČNI KLUB, 0.20 DUHOVNI UTRIP, 0.40 BABILON.TV, BOJ, 1.00 DNEVNİK, 1.35 DNEVNİK SLOVENCEV V ITALIJI, 2.00 INFOKANAL

PETEK, 18.02.2011, II. SPORED TVS
 6.30 INFOKANAL, 9.10 Z GLAVO NA ZABAVO: ELEKTRIKA, 9.40 SV. PRVENSTVO V ALPSKIH DISCIPLINAH, VELESALOM (M), 11.15 NA UTRIP SRCA, 11.15 MOČ USODE, TV GLASBENI FILM, 12.05 JANEZ GREGORCVLASTO DEDOVIČ: NORI MALAR, TV PRIREDBA BALETA SNG OPERA IN BALET LJUBLJANA, 13.10 SV. PRVENSTVO V ALPSKIH DISCIPLINAH, VELESALOM (M), 14.20 EVROPSKI MAGAZIN, 14.55 ČRNO BELI ČASI, 15.10 PISAVE, 15.35 UNIVERZA, 16.00 TRIKOTNIK, 16.30 SV. PRVENSTVO V ALPSKIH DISCIPLINAH, VELESALOM (M), 17.30 CIRCUM REGIONAL, 17.55 MINUTE ZA ... 18.25 MIGAJ RAJE Z NAMI, 19.00 GLASBOROLA, 20.00 PRAVA IDEJA!, POSLOVNA ODDAJA, 20.45 STOŽICE: BOKS, ZAVEC, 22.30 KINGDOM, ANG. NAD., 23.20 POKOPLJITE MOJE SRCE PRI RANENEM KOLENU, AM. FILM, 1.30 IGBY, AM. FILM, 3.05 INFOKANAL

SOBOTA, 19.02.2011, I. SPORED TVS
 6.05 KULTURA, 6.15 ODMEVI, 7.00 KJE PREBIVAJO ŽIVALI, 7.20 MARJAN PUNGARTNIK: CIRKUS PRIHAJA, LUTK. PREDSTAVA: ZAJCEK BINE: PTIČKI POZIMI, LUTK. NAN.; DEŽELICA LUPKAM: TRI RIBE, RIS.; RIBIČ PEPE: KAKAKAVBOJ, OTR. NAD.; KULTURNI BRLOG: CRTKOVA GALERIJA, 9.00 ODDAJA ZA OTROKE, 9.35 GRIMMOVE PRAVLJICE: POGUMNI KROJAČEK, NEMŠ. FILM, 10.40 POLNOČNI KLUB: LJUBEZEN NE POZNA OVIR, 11.55 TEDNIK, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.15 GLASBENI SPOMINI Z BORISOM KOPITARJEM, 14.10 MLADA LETALCA, AM. FILM, 15.55 O ŽIVALIH IN LJUDEH, 16.10 NAGRADNA IGRA, 16.15 ZDRAVJE, 16.30 USODA, 16.35 NASVET, 17.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 17.20 NA VRTU, 17.45 SOBOTNA IZMENA, 17.55 Z DAMIJANOM, 18.20 SOBOTNA IZMENA, 18.25 OZARE, 18.35 KUŽIDOL, RIS., 18.40 FIFI IN CVETLIČNIKI, RIS., 19.00 DNEVNİK, UTRIP, VREM, ŠPORT, 20.00 LJUBEZEN SE ZGODI, AM. FILM, 21.50 BENEŠKI KOPER OD 13. DO 18. STOLETJA, DOK. ODD., 22.30 POROČILA, KULTURA, ŠPORT, VREME, 23.10 GANDŽA, AM. NAD., 23.40 ALPE-DONAVA-JADRAN, 0.10 DNEVNİK, 0.35 DNEVNİK SLOVENCEV V ITALIJI, 1.00 INFOKANAL

SOBOTA, 19.02.2011, II. SPORED TVS
 6.30 ZABAVNI INFOKANAL, 7.20 SKOZI ČAS, 7.45 POGLEDI SLOVENIJE, 9.15 POSEBNA PONUDBA, 9.40 SV. PRVENSTVO V ALPSKEM SMUČANJU, SLALOM (Ž), 11.05 CIRCUM REGIONAL, 11.35 MINUTE ZA ... 12.10 DRAMMEN: SV. POKAL V NORDIJSKEM SMUČANJU - SMUČARSKI TEK 10 KM (Ž) KLASIČNO, 13.10 SV. PRVENSTVO V ALPSKEM SMUČANJU, SLALOM (Ž), 14.20 BOKSARSKI DVOBOJ: DEJAN ZAVEC - PAUL DELGADO, 15.30 PLAŠČ, AM. FILM, 17.40 CELJE: ROKOMET, TEKMA LIGE PRAKOV: CELJE PIVOVARNA LAŠKO - KIELE, 21.50 ARIZONA JUNIOR, AM. FILM, 23.20 USODNA NESREČA, AM. NAD., 0.05 BRANE RONČEL IZZA ODR, 1.55 ZABAVNI INFOKANAL

NEDELJA, 20.02.2011, I. SPORED TVS
 7.00 ŽIV ŽAV: PAJKOLINA IN PRIJATELJI S PRISOJO, RIS.; ČARLI IN LOLA, RIS.; BOŽIČKOV VAJENČEK, RIS.; KLJUKEC S STREHE, RIS., 9.50 ANIMALIJA: KRALJ PREDROV, RIS., 10.20 ENID BLYTON: PUSTOLOVŠČINE, 10.55 SLEDI, 11.20 OZARE, 11.25 OBZORJA DUHA, 12.00 LJUDEJ IN ZEMLJA, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.15 NA ZDRAVJE!, 14.30 SLOVENSKI MAGAZIN, 15.00 NLP S TJAŠO ŽELEZNIK, 15.05 NA NAŠI ZEMELJI Z MARJANO GRČMAN, 15.10 PROFIL TEDNA Z MAŠO KLJUN, 15.35 VEČNO Z LOREĽLO FLEGO, 15.40 ŠPORTNE NOVICE, 15.50 ŠPORTNI GOST, 16.05 NEDELJSKO OKO Z MARJANOM JERMANOM, 16.15 MEGA FACE, 16.25 SVETOVNO S KARMEN SVEGL, 16.35 NAGLASI, 17.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 17.20 NLP, 18.10 PRVI IN DRUGI, 18.35 ZAKAJ? ZATO!, RIS., 18.40 ČARLI IN LOLA, RIS., 19.00 DNEVNİK, ZRCALO TEDNA, VREME, ŠPORT, 20.00 SPET DOMA, 21.45 VEČERNI GOST: PROF. DR. ROMAN JERALA, 22.40 POROČILA, KULTURA, ŠPORT, VREME, 23.20 SHERLOCK: VELIKA IGRA, ANG. SER., 0.50 DNEVNİK, 1.15 DNEVNİK SLOVENCEV V ITALIJI, 1.45 INFOKANAL

NEDELJA, 20.02.2011, II. SPORED TVS
 7.15 SKOZI ČAS, 7.25 GLOBUS, 7.55 POMAGAJMO SI, 8.25 POD KLOBUKOM, 9.05 12. DRŽAVNO TEKMOVANJE CITRARJEV V KOMORNIM SKUPINAH, KONCERT NAGRAJENCEV, 9.40 SV. PRVENSTVO V ALPSKEM SMUČANJU, SLALOM (M), 11.15 STOPIMO SKUPAJ ZA MAMOGRAF, 13.10 SV. PRVENSTVO V ALPSKEM SMUČANJU, SLALOM (M), 14.25 SV. POKAL V NORDIJSKEM SMUČANJU, 16.25 MIGAJ RAJE Z NAMI!, 16.55 ROKOMET, TEKMA LIGE PRAKOV: OLTCHIM - KRIM, 18.30 SV. PRVENSTVO V ALPSKEM SMUČANJU: SLALOM (M), 19.50 ŽREBANJE LOTA, 20.15 VELIKO, VEČJE, NAJVEČJE: NEBOTIČNIKI, DOK. SER., 21.10 JUNAK NAŠEGA ČASA, RIS. NAD., 22.05 NA UTRIP SRCA, 0.00 NUJNI PRIMERI, AVST. NAD., 0.50 INFOKANAL

PONEDELJEK, 21.02.2011, I. SPORED TVS
 6.25 UTRIP, 6.40 ZRCALO TEDNA, 7.00 POROČILA, DOBRO JUTRO, 10.10 RIS, KRALJ GOZDOV, DOK. FILM, 11.00 NAŠI VRTOVI: BRITTA HOESCHELE, DOK. SER., 11.30 POGLED NA ... GRUBERJEVA PALAČA, 11.40 POGLED NA ... CERKEV SV. MIHAELA NA LJUBLJANSKEM BARJU, 11.55 LJUDEJ IN ZEMLJA, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.20 POGLEDI SLOVENIJE, 15.00 POROČILA, 15.10 DOBER DAN, KOROŠKA, 15.45 KLJUKEC S STREHE, RIS., 16.10 J.W. GRIMM: PREBRISANA LENČKA, OTR. ODD., 16.20 RIBIČ PEPE: KAKAKAVBOJ, OTR. NAD., 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.30 KANABIS - ZEL ZLA?, DOK. ODD., 18.25 ŽREBANJE 3X3 PLUS 6, 18.40 KLOVN KIRI, RIS., 18.45 SONČNI MLIN, RIS., 19.00 DNEVNİK, VREME, ŠPORT, 20.00 TEDNIK, 21.00 STUDIO CITY, 22.00 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 23.00 GLOBUS, 23.35 GLASBENI VEČER: KONCERT OB 75-LETNICI MARKA

MUNIHA, KOMORNI ZBOR AVE IN SIMFONIKI RTV SLOVENIJA, 1.00 DNEVNİK, 1.40 DNEVNİK SLOVENCEV V ITALIJI, 2.10 INFOKANAL

PONEDELJEK, 21.02.2011, II. SPORED TVS
 6.30 INFOKANAL, 7.30 POČITNIŠKI PROGRAM, 7.30 GREMO NA SMUČI, 8.00 PRIHAJA NODI, RIS., 8.10 FIFI IN CVETLIČNIKI, RIS., 8.20 ZMAJ BAJBAJ, LUTK. PREDSTAVA, 8.55 RISANKA, 9.20 ŠOLA EINSTEIN, NEMŠ. NAN., 9.45 IZGANJALCI VESOLJEV, RIS., 10.10 POT V AVONLEA, KAN. FILM, 14.50 SLEDI, 15.35 PISAVE, 16.00 SLOVENCI V ITALIJI, 16.30 KAJ GOVORIŠ? = SO VAKERES?, 16.45 POSEBNA PONUDBA, 17.10 TO BO MOJ POKLIC. PODJETNIK, 17.40 STARA NERGAČA, ANG. NAD., 18.05 SLOVENSKI MAGAZIN, 18.30 PRVI IN DRUGI, 18.55 Z GLAVO NA ZABAVO, 19.25 UNIVERZA, 20.00 ARITMIJA, 20.50 ČUDOVITI SVET ALBERTA KAHNA, 21.40 KNJIGA MENE BRIGA, 22.05 BLEŠČICA, 22.35 GLAVA DRUŽINE, AM. FILM, 0.10 IZGINJAJOČI MOŠKI, DOK. ODD., 1.00 INFOKANAL

TOREK, 22.02.2011, I. SPORED TVS
 6.15 KULTURA, 6.20 ODMEVI, 7.00 POROČILA, DOBRO JUTRO, 10.10 POD DVOSTOLETNO LIPO, DOK. ODD., 10.55 NAŠI VRTOVI, DOK. SER., 11.25 POGLED NA ... 11.55 VEČERNI GOST: PROF. DR. ROMAN JERALA, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.20 GLOBUS, 14.00 DUHOVNI UTRIP, 14.20 OBZORJA DUHA, 15.00 POROČILA, 15.10 MOSTOVI - HIDAK, 15.45 PAJKOLINA IN PRIJATELJI S PRISOJO, RIS., 16.05 ZLATKO ZAKLADKO, 16.20 GREMO NA SMUČI, 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 7.30 BENEŠKI KOPER OD 13. DO 18. STOLETJA, 18.05 UGRIZNIMO ZNANOST, 18.25 MINUTE ZA JEZIK, 18.30 ŽREBANJE ASTRA, 18.35 TONI IN BONI, RIS., 18.40 BACEK JON, RIS., 18.45 POKUKAJMO NA ZEMLJO, RIS., 19.00 DNEVNİK, VREME, ŠPORT, 20.00 SODOBNA DRUŽINA, AM. NAD., 20.25 OSMI DAN, 20.55 TARČA, 22.00 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 23.00 PRAVA IDEJA!, 23.30 ČUDOVITI SVET ALBERTA KAHNA, DOK. SER., 0.25 OSMI DAN, 0.50 BENEŠKI KOPER OD 13. DO 18. STOLETJA, DOK. ODD., 1.25 DNEVNİK, 2.00 DNEVNİK SLOVENCEV V ITALIJI, 2.25 INFOKANAL

TOREK, 22.02.2011, II. SPORED TVS
 6.30 INFOKANAL, 8.00 POČITNIŠKI PROGRAM, 8.00 ZLATI PRAH, 8.05 MALA ČAROVNICA, 8.25 ZVERINICE IZ REZIJE: LUTK. NAN., 8.45 J.W. GRIMM: PREBRISANA LENČKA, OTR. ODD., 8.55 RIBIČ PEPE: ŽIVAHNI LONDON, 9.10 ČAROBNI CIRKUS, 10.50 JANKO IN METKA, NEMŠ. FILM, 12.20 NLP S TJAŠO ŽELEZNIK, 15.00 GLASBENI SPOMINI Z BORISOM KOPITARJEM, 15.55 NA LEPSE, 16.20 DOBER DAN, KOROŠKA, 16.50 GLASNIK, 17.15 MOSTOVI - HIDAK, 17.50 VELIKO, VEČJE, NAJVEČJE: NEBOTIČNIKI, DOK. SER., 18.45 MUZIKAJETO, 19.15 TRANZISTOR, 19.55 EKOLA!: ALTERNATIVNI VIRI ENERGY, 20.00 TRIKOTNIK, 20.30 BABILON.TV, 20.50 DEJISČINA EVROPE, 21.45 BRANE RONČEL IZZA ODR, 23.15 NASAD LIMON, IZR.-NEMŠ.-FR. FILM, 1.00 INFOKANAL

SREDA, 23.02.2011, I. SPORED TVS
 6.10 KULTURA, 6.15 ODMEVI, 7.00 POROČILA, DOBRO JUTRO, 10.05 MARIJA IN ANDREJ, DOK. ODD., 10.55 NAŠI VRTOVI: JANEZ BEVC, GUSTAV GNAMUŠ, DOK. SER., 11.20 BENEŠKI KOPER OD 13. DO 18. STOLETJA, DOK. ODD., 12.00 TARČA, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.20 TEDNIK, 14.25 SLEDI, 15.00 POROČILA, 15.10 MOSTOVI - HIDAK, 15.45 MAKŠ IN RUBI, RIS., 15.55 MILAN, RIS., 16.00 KRAVICA KATKA, RIS., 16.05 MALE SIVE CELICE, KVIZ, 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.30 TURBULENCA, 18.25 BOJAN, RIS., 18.30 MUSTI, RIS., 18.35 VRTNI PALČEK PRIMOŽ, RIS., 19.00 DNEVNİK, VREME, ŠPORT, 20.00 PONARJEVALECI, AVST.-NEMŠ. FILM, 21.35 KRATKI IGRANI FILM, 22.00 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 23.05 OMIZJE, 0.15 TURBULENCA: KAJ JE USPEH?, 1.05 DNEVNİK, 1.45 DNEVNİK SLOVENCEV V ITALIJI, 2.10 INFOKANAL

SREDA, 23.02.2011, II. SPORED TVS
 6.30 INFOKANAL, 8.00 POČITNIŠKI PROGRAM, 8.00 PIKA NOGAVIČKA, RIS., 8.25 ČUDEŽNO MESTO, MLADINSKA PLESNA PREDSTAVA, 9.00 VIJOLKINE SKRIVNOSTI, RIS. FILM, 9.55 GREMO NA SMUČI, 10.25 ZLATKO ZAKLADKO, 10.40 DO ZVEZD, KAN.-ROM. FILM, 12.30 SPET DOMA, 14.10 12. DRŽAVNO TEKMOVANJE CITRARJEV V KOMORNIM SKUPINAH, KONCERT NAGRAJENCEV, 14.45 BLEŠČICA, 15.20 TRANZISTOR, 15.55 KNJIGA MENE BRIGA, 16.15 OSMI DAN, 16.40 BABILON.TV: SEKSUALNOST, 17.00 MOSTOVI - HIDAK, 17.30 ČRNO BELI ČASI, 17.55 PORTO: NOGOMET, TEKMA EVROPSKE LIGE: PORTO - SEVILLA, 19.50 ŽREBANJE LOTA, 21.35 KANSAS CITY, AM. FILM, 23.25 SLOVENSKA JAZZ SCENA: PAQUITO D'RIVERA IN BIG BAND RTV SLOVENIJA, 0.10 ZABAVNI INFOKANAL

ČETRTAK, 24.02.2011, I. SPORED TVS
 6.15 KULTURA, 6.20 ODMEVI, 7.00 POROČILA, DOBRO JUTRO, 10.10 ŠOLA POD FAŠIZMOM - KRAS MED DVEMA VOJNAMA, 11.00 NAŠI VRTOVI, 11.30 POGLED NA ... ROMANSKI ROKOPISI IZ STIČNE, 11.40 OMIZJE, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.20 STUDIO CITY, 14.25 MOJI, TVOJI, NAJINI, DRUŽ. NAN., 15.00 POROČILA, 15.10 MOSTOVI - HIDAK, 15.45 PRIHAJA NODI, RIS., 15.55 FIFI IN CVETLIČNIKI, RIS., 16.05 27 SEKUND, DOK. FILM, 16.20 ENAJSTA ŠOLA, 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.30 PO SLEDI SHERLOCKA HOLMESA, DOK. ODD., 18.20 MINUTE ZA JEZIK, 18.25 ŽREBANJE DETELJICE, 18.35 DRAGO, DEBELUŠNI ZMAJČEK, RIS., 18.45 RJAVI MEDVEDEK, RIS., 19.00 DNEVNİK, VREME, ŠPORT, 20.00 POGLEDI SLOVENIJE, 21.30 MED VALOVI, 22.00 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 23.00 OPUŠ, 23.30 F. M. DOSTOJEVSKI: IDIOT, 13 SKIC IZ ROMANA, TV PRIREDBA PREDSTAVE Drame SNG LJUBLJANA, 1.25 GLOBUS, 1.55 DNEVNİK, 2.30 DNEVNİK SLOVENCEV V ITALIJI, 2.55 INFOKANAL

ČETRTAK, 24.02.2011, II. SPORED TVS
 6.30 INFOKANAL, 8.00 POČITNIŠKI PROGRAM, 8.00 TELEBAJSKI, OTR. NAN., 8.20 O MIŠKI, KI SI JE TREBUŠČEK RAZTRGALA, GLEDALIŠKA PREDSTAVA, 8.50 RISANKA, 9.15 MALE SIVE CELICE, KVIZ, 10.00 KEKEC, MUZIKAL, 10.55 EINSTEIN BREZ NOGAVIC, IZR. FILM, 12.35 VELIKO, VEČJE, NAJVEČJE: NEBOTIČNIKI, DOK. SER., 13.30 BENEŠKI KOPER OD 13. DO 18. STOLETJA, DOK. ODD., 14.05 UGRIZNIMO ZNANOST, 14.40 SV. PRVENSTVO V NORDIJSKEM SMUČANJU, 16.30 EVROPSKI MAGAZIN, 17.00 KRAJI IN OBIČAJI, DOK. ODD., 17.25 MOSTOVI - HIDAK, 18.00 MALA DORRITOVA, ANG. NAD., 19.00 GLASBOROLA, 19.55 EKOLA!, 20.00 RESTAVRACIJA RAW, IR. NAD., 21.00 NOGOMET, POVRAATNE TEKME EVROPSKE LIGE, 22.55 NOGOMET, EVROPSKA LIGA - VRHUNCI, 23.30 WALLANDER: POŽARNI ZID, ANG. SER., 1.00 INFOKANAL

Spoštovani starši, dragi otroci!

DOŠ Jožefa Košiča na Gornjem Seniku v ljudno vabi bodoče prvošolčke in njihove starše oziroma vse zainteresirane na **Dan odprtih vrat ter na interaktivno uro**, ki bo v sredo, **2. marca 2011, ob 9.30 uri**.

Staršem in otrokom bomo pokazali obnovljeno, tehnično sodobno opremljeno šolo, jih seznanili z življenjem šole ter z vzgojno-izobraževalnim delom, ki poteka na naši šoli.

Vljudno vabljeni!

Podrobnejše informacije o šoli lahko dobite v času pouka med 7. in 15. uro po telefonu 94/534-016. Informacije najdete tudi na spletni strani www.kossicsiskola.gportal.hu.

Tisztelt Szülők! Kedves Gyerekek!

A felsőszőlőnői **Kossics József Kétnyelvű Általános Iskola** és Óvoda nagy szeretettel várja és hívja a leendő 1. osztályosokat és szüleiket, illetve minden kedves érdeklődőt az iskolánkban tartandó **bemutató foglalkozásra**, valamint **interaktív órára**, melynek időpontja: **2011. március 2. (szerda) 9³⁰**.

Az érdeklődők megtekinthetik a szépen felújított intézményt, kistérségünk egyik legjobban felszerelt iskoláját, tájékoztatót kaphatnak az iskola életéről, a tanulók kötelező és szabadon választható elfoglaltságairól, az itt folyó oktató-nevelő munkáról.

Minden érdeklődőt sok szeretettel várunk!

Bővebb információ iskolánkról a 94/534-016-os telefonszámon 7-15 óráig kapható, valamint a www.kossicsiskola.gportal.hu weblapon található.

Vabilo

Veleposlaništvo RS v Budimpešti, Generalni konzulat RS v Monoštru in Zveza Slovencev na Madžarskem Vas prijazno vabijo na **koncert skupine Trio Amarilis**, ki bo 24. februarja, ob 18.00 uri v refektoriju v Monoštru.

Koncert se organizira v počastitev slovenskega kulturnega praznika in 20. obletnice samostojnosti RS.

Trio Amarilis sestavljajo študentke Akademije za glasbo iz Ljubljane, Katja Činč, Lucija Mlakar in Urška Horvat.

Porabje

Naslov uredništva: H-9970 Monošter, Gárdonyi G. ul. 1.; tel.: 94/380-767; e-mail: porabje@mail.datanet.hu ISSN 1218-7062

ČASOPIS SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Izhaja vsak četrtek Glavna in odgovorna urednica Marijana Sukić

Tisk: TISKARNA KLAR d.o.o. Lendavska 1; 9000 Murska Sobota; Slovenija

Slovenec v zamejstvu in po svetu ter Javnega sklada za narodne in etnične manjšine na Madžarskem. Naročnina: za Madžarsko letno 2.600 HUF, za Slovenijo 22 EUR. Za ostale države 52 EUR ali 52 USD.

Številka bančnega računa: HU15 1174 7068 2000 1357 0000 0000, SWIFT koda: OTPVHUHH

Časopis izhaja z denarno pomočjo Urada RA za

www.porabje.hu